

Перетворення на Христа

Сьогодні я хочу поговорити з тобою про Царство Боже, про Царство, яке є всередині нас – так само для нас чарівне, як і незнайоме.

05.10.2010

Христос хоче царювати, народитися й зростати в серці та житті кожного християнина. В такий спосіб Він прагне перетворити кожного з нас – мене, тебе – на ще одного Христа. Це перетворення на Христа, плодом

якого є єднання з Богом, врешті-решт охопить ціле наше життя.

Будь виноградною галузкою.

Душею глибокого внутрішнього життя. І незабаром усвідомиш, що твої думки трансформуються під впливом притаманної духовному життю мудрості, яка спонукає тебе мислити Божими поняттями і дивитися на світ Божими очима. Духовне бачення світу запалить твоє слово, і навіть твоя емоційність набуде більшої плідності.

Твоє єднання з Христом має бути передусім внутрішнім. Адже твої думки, бажання та уподобання є найделікатнішою, найінтимнішою частиною твого існування, а також найшляхетнішою і найдорогоціннішою частиною твоєї самопожертви. Увесь твій внутрішній світ – живий сніп з

колосся життя – саме його Господь просить від душ.

Якщо віддаватимеш Господу лише свої зовнішні вчинки, не посвятивши Йому найінтимнішого: твоїх бажань, твоєї любові, твоїх думок – ніколи не станеш духовною людиною.

Якщо мої слова відкрили тобі реальність Царства Божого, яке цілковито є внутрішнім – треба, щоб ти побачив ще одну реальність: Царство Небесне здобувається силою (Мт 11,12). Ти повинен пам'ятати, що шлях, який веде до цього внутрішнього царства, є шляхом умертвіння та очищення Не бійся ножа виноградаря: коли настане час обрізки, дозволь Йому зробити свою справу. А побачивши зрізані гілки й листя – радій, думаючи про майбутні плоди, які обіцяє ця обрізка твоєму апостольському

служінню. Саме плоди, а не успіх.
Успіх – це щось зовсім інше.

Серце є тим великим полем, де
стинаються душі, що бажають
справжнього та глибокого
внутрішнього життя. Скільки зла і
скільки величі сховано в ньому!
Щойно ми кинемо виклик
нашому серцю – негайно
відкриємо, що Бог, природа і
диявол є трьома одвічними
учасниками щоденної духовної
борні, яка вирує в ньому. Божі
воїни здобувають перемогу та
зазнають поразки саме в серці.

Той, хто звик пильнувати своє
серце, знає, що більшість його
поривів є або винятково природні,
або сумішшю природного та
благодатного. Він з болем і
гіркотою усвідомлює, наскільки
рідкісними є суто духовні пориви.
Тому дотримання чистоти серця
стає в такої людини невтомним

спостереженням за своїми
внутрішніми поривами. Якщо
серце є полем битви, то наука
чистоти серця навчає нас завжди
бути вартовими на передовій.

Шлях чистоти серця не є легким,
але тільки він веде людину до
єдності з Богом. Жоден інший
шлях – зазвичай, ні.

Сальвадор КАНАЛЬС

Внутрішнє життя. 3 книги
"Роздуми про аскетичу"

"Католицький Вісник", № 18
(495), 2010.

.....